

SFÂNTUL MĂRTURISITOR
GAVRIIL GEORGIANUL,
CEL NEBUN ÎNTRU HRISTOS

VIAȚA. MĂRTURII. ÎNVĂȚĂTURI. MINUNI

traducere din limba engleză de
Medana Oltean și Cătălin Grigore

Editura Iona,
București, 2015

Editor: Cătălin Grigore
Redactor: Alexandra Grigore
Coperta I: Sfântul Mărturisitor Gavriil, icoană în stil georgian.

Mulțumim Părintelui Arhimandrit Kirion (Mă-năstirea David Gareja, Kahetia, Georgia-de-răsărit), unul dintre fiii duhovnicești ai Sfântului Gavriil, pentru binecuvântarea de a publica în limba română viața acestui uriaș Stareț și Mărturisitor al credinței în vremile de pe urmă.

© Editura Iona, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Sfântul Gavriil Georgianul, cel nebun întru Hristos (1929-1995). Viața. Mărturii. Învățăături. Minuni - București : Editura Iona, 2015

ISBN 978-606-93971-1-4

235.3 Gavriil Georgianul
929 Gavriil Georgianul

Desen în creion realizat de Maia Cianturia după visul în care i s-a arătat Sfântul Gavriil.

Rugăciune a Monahului Gavriil

Doamne, rogu-Te, auzi-ne pre noi din cer, întoarce Fața Ta către noi. Milostivește-te spre noi. Să umblăm în pace pre calea Ta, ca să plinim poruncile Tale și să ne ferim de rău. Doamne, învață-ne să ne rugăm înaintea Ta și să păzim Sfânt Legământul Tău. Ca inima noastră să se închine Ție și să petrecem întru Sfântă Legea Ta. Amin.

***De i se pare cuiva a fi înțelept între voi
în veacul acesta, facă-se nebun,
ca să fie înțelept'.
(1 Cor. 3, 18)***

Viața ieșită din comun, purtările ciudate, cuvintele inexplicabile dar, cel mai important, iubirea nemărginită pentru Hristos și pentru aproapele au fost făptuirile prețioase ale Părintelui Gavriil, care a purtat nevoița extrem de rară de *salos*² în vremurile noastre.

Arhiepiscopul Serafim (Jojua)

¹ Biblia, ediția sinodală din 1914 (n. ed.).

² În limba greacă *salos* înseamnă „om slab de minte”, iar duhovnicește arată pe cel care se poartă ca un nebun întru Hristos pentru a-și ascunde sfințenia și înțelepciunea dumnezeiască.

**VIATA SFÂNTULUI MĂRTURISITOR
GAVRIIL GEORGIANUL,
CEL NEBUN ÎNTRU HRISTOS³
(1929-1995)**

Arhimandritul *Mama*⁴ Gavriil, născut Goderdzi Urghebadze, este unul dintre cei mai cunoscuți monahi în Georgia. S-a născut ca fiu al lui Vassili⁵ și al Varvarei Urghebadze în ziua de 26 august 1929, în Tbilisi, Georgia. Prunc fiind a fost botezat în Biserica Sfintei Mucenițe Varvara, raionul Navtlughi, de către fosta „soră de caritate” Tamara Beghiașvili. Regimul comunist era pe atunci puternic și violent; credința era prigonită, bisericile erau dărâmate și închise, oamenii nevinovați uciși sau deportați. Goderdzi avea doar doi ani când tatăl său, Vassili Urghebadze, a fost ucis în împrejurări necunoscute. După aceasta, familia îl numea Vasiko în cinstea tatălui său.

Vasiko era un băiat neobișnuit; încă din fragedă copilărie a fost înzestrat cu dumnezeiescul har. Obișnuia să construiască bisericuțe din pietricele

³ Adaptată după cartea *Adevărul este în nemurirea sufletului*, Tbilisi, 2010. Traducere din limba engleză de Cătălin Grigore (n. ed.).

⁴ În limba georgiană *mama* înseamnă părinte, tată și *deda* maică, mamă (n. ed.).

⁵ Varianta rusească a numelui Vasile (n. ed.).

și să aprindă în ele chibrituri. Varvara, mama lui (după adormirea Părintelui Gavriil, aceasta a intrat în Mănăstirea Samtavro ca Monahia Ana și este înmormântată lângă fiul său), se temea ca nu cumva cineva să vadă preocupările fiului ei și să spioneze familia pentru creșterea lui împotriva ideologiei comuniste. În tinerețe Vasiko se purta ciudat, adeseori oprindu-se din joaca cu prietenii și preferând să rămână singur în tăcere. Avea și o distracție neobișnuită: obișnuia să ia un băț mic în mâinile sale și să fugă cu el. Păsărele gureșe se așezau pe el și-l urmau pretutindeni. Aceasta îi uimea pe toți. Vasiko era un copil duios. Nu îngăduia să se pună curse pentru șoareci, îi prindea vii într-o cușcă și mai apoi le dădea drumul în curte. A intrat la școală la vârsta de șase ani. A fost ușor pentru el să învețe scrisul, cititul și aritmetica, și a câștigat multă dragoste pentru bunătatea lui. Avea șapte ani când a auzit pentru întâia oară numele lui Dumnezeu, care a avut o atât de mare înrâurire asupra minții lui, încât i-a schimbat cu desăvârșire viața obișnuită. Curând a adunat bani să cumpere Sfânta Evanghelie. Acesta a fost începutul noii sale vieți. Din ziua aceea și până la moartea sa l-a stăpânit un singur gând și o singură dragoste: să trăiască numai pentru Hristos. Citea tot timpul Evanghelia și nu arăta nicio altă preocupare; dăruia puțin timp lecțiilor, ca să aibă mult pentru Evanghelie. Înainte de culcare intra în odaia lui și se ruga îndelung în colțul cu icoane. Cu câteva zile înainte de adormirea sa, Monahul Gavriil își aducea aminte de acea perioadă a copilăriei: „Ședeam în balcon, la etajul al doilea, cufundat în gânduri, când un glas dinlăuntrul meu mi-a poruncit să caut către

cer. M-am ridicat, m-am dus la marginea balconului, am privit în sus și am văzut o cruce mare înălțată pe cer. Atunci n-am știut, dar acum știu că era crucea pe care aveam s-o port pentru dragostea lui Dumnezeu și a poporului meu.” O altă amintire se referă la aceeași perioadă a copilăriei: „Odată, într-o noapte, pe când dormeam, pe neașteptate m-am trezit și am văzut un diavol cu chip înfricoșat înaintea mea. Mă privea mânios. Mulțumită milostivirii lui Dumnezeu nu eram înspăimântat, ci încordat. Însă n-am făcut nimic ca să-l alung. Doar îl priveam surprins. El a răcnit la mine: «Lupți împotriva mea, așa-i?!» Și m-a lovit cu pumnul.”

Când mama sa, Varvara, a intrat în odaie l-a aflat pe fiul ei zăcând fără cunoștință. Dar Dumnezeu a păzit viața alesului Său.

Micul Vasiko s-a folosit din acea întâmplare, lucru pe care Monahul Gavriil îl mărturisea într-una dintre amintirile sale: „Când l-am văzut pe diavol, credința mea în Hristos a devenit și mai tare, și mi-am zis că dacă diavolul există, atunci Dumnezeu cu atât mai mult. De atunci am început să prețuiesc frumusețea fapturilor omenești.”

Dumnezeu l-a înzestrat pe Vasiko cel de doisprezece ani cu putere dumnezeiască și cu descoperiri duhovnicești pentru dragostea și credincioșia lui adevărată.

Maica Pelaghia (fosta igumenă a Mănăstirii Gurjaani închinată Maicii lui Dumnezeu, de o seamă cu Monahul Gavriil și vecina lui) povestește: „Într-o zi de vară, unchiul meu a venit acasă și a strigat cu glas tare ca să audă toți: «Slavă lui Hristos, Domnul nostru, căci îi păzește pe aleșii Săi pe

pământ.» La întrebarea: «Ce s-a întâmplat? De ce ești așa surprins?», a răspuns povestind următoarea întâmplare uimitoare: «Veneam spre casă pe vechea stradă Sfânta Varvara. Când m-am apropiat de biserica dăruită a Sfântului Gheorghe, l-am zărit pe Goderdzi, fiul lui Vassili, curățând biserica de bolovani sub soarele arzător. Fiind adâncit în muncă, o bună bucată de vreme nu m-a observat. Iar eu, văzând asta, n-am spus nimic, dar el, când m-a zărit, mi-a zis cu bucurie: Vino, unchiule Muha și dacă poți, ridică-l pe ăsta, arătând spre un bolovan mare.» Pe unchiul meu îl numeau Muha⁶ pentru puterea sa și pentru abilitățile de luptă, însă adevăratul lui nume era Gheorghe. Muha a continuat: «Am încercat mult, dar n-am putut urni bolovanul. Vasiko mi-a zis atunci să încerc în numele lui Hristos; astfel l-am ridicat și l-am dus lângă ceilalți bolovani adunați de el în afara bisericii.» Familia noastră era credincioasă, dar din pricina regimului comunist membrii familiei nu mergeau la slujbe și nu posteau. Însă din chiar ziua aceea unchiul meu a început să ducă o viață creștinească.»

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, oamenii sărmani, care nu aveau nicio veste de pe front, obișnuiau să vină la Vasiko ca să afle câte ceva despre rudele lor. Băiatul de numai doisprezece ani le răspundea tuturor și propovăduia: „Mergeți la biserică, nu-l lăsați pe Hristos și nu vă pierdeți mântuirea sufletelor.” Cuvintele lui se împlineau întotdeauna și oamenii îl cinsteau mult. Nemaîntâlnitele înzestrări ale lui Vasiko și darul

⁶ „Stejar” în limba georgiană.

vădit al străvederii întorceau inimile oamenilor la încrederea în Biserică. Micul Vasiko nu primea laudele și cinstirea oamenilor, ci se smerea pe sine într-un chip foarte ciudat – se așeza în gunoi și repeta cu glas tare: „Pururea adu-ți aminte, Vasiko, că gunoi ești, și nu cugeta niciodată înalt despre tine.” Membrii familiei se supărau pe Vasiko pentru o asemenea purtare și chiar îl pedepseau, însă oamenii nu-și îngăduiau să râdă de el sau să-l ocărăscă.

Este vrednică de pomenit aici o altă întâmplare uimitoare din copilăria Monahului Gavriil. În vremea prigoanei sovietice, oamenii ascundeau icoanele în podurile caselor sau în alte ascunzători. Mulți dintre aceștia s-au împuținat în credință și nu le mai cinsteau cum se cuvine. Micul Vasiko obișnuia să vină la ei și să le zică: „Aveți o icoană în casă”, și le arăta întocmai locul unde era ascunsă. „Fie îi dați cinstirea care i se cuvine, fie mi-o dați mie. O s-o păstrez eu. Mai târziu, dacă o vreți înapoi, veniți la mine și o să vi-o dau înapoi cu bucurie.” Unii se pocăiau și păstrau icoanele, alții, care n-aveau acest gând, i le dădeau lui. Toți erau surprinși de această purtare a băiatului. Vasiko se îngrijea de icoane cu o dragoste deosebită. Icoanele înfrumusețate cu osârdie și bună-cuviință care există astăzi în biserica sa și în chilia lui de la Mănăstirea Samtavro uimesc pe toată lumea. Ele împodobesc aproape toți pereții și tavanul și lasă o impresie de neuitat închinătorilor sau oaspeților.

Viața simplă și firească a lui Vasiko n-a durat mult. Mama sa, Varvara, era o femeie muncitoare și cinstită. Fusese frumoasă în tinerețe și se măritase devreme, la numai paisprezece ani.

CUPRINS

Viața Sfântului Mărturisitor Gavriil Georgianul, cel nebun întru Hristos (1929-1995).....	7
Câteva episoade din viața Starețului Gavriil.....	31
Mărturii despre Starețul Gavriil.....	42
Povețe duhovnicești.....	150
Descoperirea Sfintelor Moaște.....	165
Minuni și semne minunate.....	167
Anexe.....	180
Povestea unui Mărturisitor al lui Hristos în Georgia contemporană.....	180
Părintele Gavriil și ultimii Stareți georgieni.....	182
Mănăstirea Samtavro în Georgia zilelor noastre.....	190
Sinaxarul Sfinților Mărturisitori Ioan (Maisuradze) și Ghiorghii-Ioan (Mheidze) (+1957/+1960), Stareții Sfântului Gavriil.....	195
Acatistul Sfântului Gavriil Mărturisitorul, cel nebun întru Hristos.....	202

Sfântul Gavriil, soldat.

Tânăr ieromonah.

Biserica ridicată de Sfântul Gavriil în curtea casei părintești, exterior (sus) și interior (jos).

Alte apariții:

***** Noii Mucenici Chinezi**

***** Sfântul Mărturisitor Alexie de Ugina,
făcătorul de minuni (1867-1934)**

**Dr. Haralambos M. Busias, Cuviosul Antim
Aghioritul de la Sfânta Ana**

**Pr. Michael E. Molloy, Apărătorul Adevărului:
Viața Sfântului Atanasie cel Mare**

**Sfântul Ierarh Nectarie al Pentapolei (de Eghina),
Hristologia**

Editura Iona

Tel.: 0724490846

E-mail: edituraiona@yahoo.com

www.edituraiona.ro